

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1751

гр. София, 24.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в закрито заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

като разгледа дело номер **1843** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. М. М. срещу заповед № РЛН 23-РД-09-57/15.02.2023 г. на кмета на Район „Л.“ – Столична община. С оспорената заповед се прекратява наемното правоотношение по договор за наем от 14.01.2009 г., възникнало на основание заповед № ЖН-04-Н-001/13.01.2009 г. на кмета на район „Л.“ и е наредено на жалбоподателката и сина ѝ Е. С. Т. да освободят общинското жилище, находящо се в [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня-бокс и обслужващи помещения.

В жалбата са изложени доводите за незаконосъобразност на оспорената заповед, като е направено искане за спиране на предварителното ѝ изпълнение. По отношение на искането за спиране на изпълнението се посочва, че предварителното изпълнение на заповедта ще доведе до значителни и непоправими вреди за жалбоподателката и нейното семейство, тъй като същите не разполагат с друго жилище и доходи за наемането на такова не само през зимата, но и за в бъдеще.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е основателно.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая разпоредбата на чл. 46, ал. 5 ЗОС не съдържа.

С оспорената заповед № РЛН 23-РД-09-57/15.02.2023 г. на кмета на Район „Л.“ –

Столична община се прекратява наемното правоотношение по договор за наем от 14.01.2009 г., възникнало на основание настанителна заповед № ЖН-04-Н-001/13.01.2009 г. на кмета на район „Л.“ и е наредено на жалбоподателката и сина ѝ Е. С. Т. да освободят общинското жилище, находящо се в [населено място], ж. к. Л., [жилищен адрес] състоящо се от една стая, кухня-бокс и обслужващи помещения. Със заповедта се определя едномесечен срок, в който жалбоподателката и семейството ѝ следва доброволно да освободят общинското жилище. Доколкото специалният закон ЗОС не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на индивидуалния административен акт, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК. Съгласно чл. 46, ал. 5 от ЗОС заповедта на кмета на общината по чл. 46, ал. 1 от ЗОС може да се обжалва по реда на АПК, като жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът не разпорежи друго. По този начин законодателят е въвел изключение от общото правило в административното правораздаване, въведено в чл. 166, ал. 1 от АПК, че оспорването спира изпълнението. Презюмирал е наличието на важни държавни и обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт. Съгласно чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК основание за спиране на предварителното изпълнение е налице, когато то би причинило на оспорвания значителни или трудно поправими вреди. Следователно жалбоподателката е тази, която следва да докаже съществуването на обстоятелствата, които да са противопоставими на интереса на Столична община – район „Л.“ при допуснато по силата на закона изпълнение на акта. Също така в тежест на жалбоподателката е да докаже, че в резултат на незабавното изпълнение на процесната заповед за нея и семейството ѝ ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. В случая искането е основано на необходимостта от жилище.

По делото липсват на доказателства, от които да е видно, че жалбоподателката и синът ѝ разполагат с друго жилище, поради което съдът намира, че в настоящия случай е налице противопоставим интерес на обществения такъв, доколкото предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване на живота и здравето на жалбоподателката и на членовете на семейството ѝ. Предвид на това съдът счита, че в случая общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране на предварителното изпълнение на оспорваната заповед за период от време до окончателното разрешаване на спора, тъй като по този начин ще се охранят интересите на семейството на жалбоподателката да има жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Наред с това следва да се отбележи, че към жалбата са приложени документи за платен наем на жилището и консумативи, които доказателства макар и имащи отношение към незаконосъобразността на заповедта и спора по същество, следва да се имат предвид и в това производство, с оглед на защитения публичен интерес на общината по силата на закона

Съдът счита, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед в и съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Предвид гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на заповед № РЛН 23-РД-09-57/15.02.2023 г. на кмета на Район „Л.“ – Столична община до приключване на производството по адм. дело № 1843/2023 г. по описа на Административен съд – София град с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: